Anul II. — N-rul 27 Prețul unui exemplar 3 Lei **Arad, 14 Iulie 1929**

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Ared, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea".
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazitar și în Românul necinstit și înstrăinat."

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — Lei 500

Banul public trebue considerat sacru

de general OCTAV BOIAN

„Unde ești tu Țepeș Vodă
să-mi trogi în țeapă pe tâlhari,
începând cu cei mai mari!

Cam de 10 ani încoace, citesc mereu în presă: Jafurile, hoțiile, traficările, delapidările și risipa desmățată care fără răgaz, fără rușine și mai cu seamă fără frică se dau asupra **„Banului public"!**... și mă cuprinde groaza, indignarea, scârba, desnădejdia și revolta!... Și dacă aș ști că am imitatori, aș pune mâna pe revolver și aș trage!... Aș trage în cei vinovați, căci numai așa cred că ar înceta această decadență și dezordine administrativă care năruie moralul națiunei și duce Neamul și Țara spre prăpastie și spre ruină.

*

Prin această Filipică nu iau la ochi pe'găinarii și potlogarii cari au o educație inferioară, căci față de aceștia — cari ciupesc câteva mii de lei —, s'au găsit filozofi și legislatori, cari le atenuiază micșorează vinovăția și le suspendă pedeapsa când faptul a fost provocat de nevoi inexorabile, în plus, delictele lor mărunte neputând face breșe goluri mari în bugetul statului și neavând urmări grave — căci banii ciupiți de această categorie de funcționari mânuitori de bani și de materiale cheltuindu-se în țară, paguba pricinuită de aceștia nu se resimte, și afară de aceasta, mulți din cei dovediți plătesc tot ce au furat, și pentru acest cuvânt, vizez în special categoria vinovaților suspuși.

Cu cât acești vinovați sunt mai sus cocoțați pe treptele erarhiei funcționarilor de stat, cu atât ei sunt în măsură să delapideze, să traficheze, să păgubească sau să risipească dintr'un condei mai multe zeci și suțe de milioane; din care milioane, numai o parte intră în gușa lor, iar cea mai mare parte rămânând dincolo de graniță, repercusiunile acestor furături se resfrâng asupra stării economice a țării, a finanțelor, cât și asupra traiului poporului! Și de aceia, marii vinovați de furturi meșteșugite — deobicei fără miros și fără urme evidente —, trebuesc scoși afară din categoria potlogarilor odișnuiți și judecați după un cod special ca trădători de patrie și ca sperjuri să-i condamne la recluziune și muncă silnică complectată cu confiscarea întregei averi și cu descetățenirea pe toată viața.

*

Funcționarul păcătos care fură pe orice cale și în chip meșteșugit din banul public, — din banul cel sacru — este mult mai vinovat, mai criminal, mai laș și mai mârșav decât acela care fură în codru sau la drumul mare, sau decât acela care prin efracție își bagă mâinile în o cassă de bani.

Hoțul vulgar sau banditul de meserie știe bine că la orice operație riscă să întâlnească o rezistență, riscă să-și piardă viața: el știe că prins sau dovedit își va pierde libertatea cât și fructul operației; pe când hoțul delicat nu riscă pielea, iar cât privește pedeapsa, el știe că dacă va fi dovedit are mai dinainte pregătite mijloace de apărare, a căror gamă este fără de sfârșit, și chiar dovedit și condamnat, va căpăta o pedeapsă așa de mică că-i va rămâne destul timp să ducă o viață veselă și îmbelșugată cu milioanele furate, căci...așa vreau legile blajinei noastre Românii, unde numai necinstea, ticălșia, peversitatea și minciuna își găsesc rostul.

*

Hoțiile vulgare sau banditismele prin violență îmi par mai cavalerești, și că așa este, o dovedesc baladele, poezia populară și romanele care cântă și glorifică forța, abilitatea, îndrăzneala curajul și disprețul de moarte a unui Grozea, a unui Kir-Toacă, a unui Petraru, a unui Mihu-Haiducu, a unui Pantelimon sau Terente. Asemenea bandiți au avut — cel puțin în trecut — cinstea să treacă printre eroii populari, mai cu seamă atunci când unii dintre ei jughinau pe opresorii poporului, sau jupuiau pe lipitorile bietului popor,— lipitori cari în ziua de acum deși naționale sunt mult mai vorace ca cele de altădată.

Un ministru modern sau un înalt funcționar când fură, nu fură cu labele și cu cuțitul în dinți, ca un bandit de rând, el fură **din condei**, el fură în mod laș cu acte în regulă, el nu se expune, el fură ajutat de o bandă organizată cu care lucrează în umbră — cu banda din opoziție — alăturea de o șleahtă de samsari naționali și internaționali recrutați din scârna societății. Un domn ministru când fură, nu are frică că va primi un ciomag în cap sau un glonț în frunte, căci el fură cu delicatață și având în juru-i un complect serviciu de siguranță!... Și pentru aceste argumente, calific hoția unui ministru sau a unui funcționar mai lașă, mai scârboasă, mai mârșavă, mai parșivă, mai păcătoasă și mai vinovată ca ori și care crimă de stat.

*

Banul public este al tuturor cetățenilor, și toți au datoria să-l străjuiască prin toate mijloacele; iar când un funcționar de stat îl fură sau îl risipește prin o rea întrebuințare sau prin o proastă administație, ori care din cetățenii acestei țări trebue să se considere ca direct furat și ca atare, are dreptul să scuipe în obrazul hoțului, să-i lege bolovanul de gât și să-l asvârle ca pe un hoit în mocirla cea mai puturoasă.

De acea, am rămas încremenit mai deunăzi când o afacere de jaf fiind desbătută dela tribuna parlamentului, s'a găsit printre politicianii deputați care să ia apărarea învinovățitului, declarându-se prin acest gest, co-părtaș și solidar la vinovăția celui înfierat! Dacă am fi ajunși la un grad de moralitate apreciabil, nimeni dintre cetățenii acestei țări nu ar trebui să ia apărarea unui bănuit de furt, de risipa sau de reaua administrație a Banului public, nici chiar avocații care trăesc din meseria lor.

Mulți mai în măsură ca mine strigă că: Situația țării este gravă, disperată chiar, căci impozitele cresc din trimestru în trimestru, furturile, jafurile, traficările nu mai contenesc; comisiile prin străinătate nu se mai sfârșesc; abuzurile cu cheltuelile de voiajuri de agrement prin America, Spania și chiar în Maroc a diferitelor persoane ce nu au nici un rol nu mai încetează; automobilele oficioase în loc să se reducă s'au îmulțit, iar materialul s'a primenit cu tipuri mai luxoase și cu mărci de **„Hors-concurs"**.

Speranțele pe care bietul popor — naiv din fire — le puse în meșterii demagogi cari mai eri strigau ca broaștele pe timp de secetă: „Dați-ne Puterea! Dați-ne Puterea!... — acele speranțe s'au spulberat, căci în loc de legi draconice care să pună rânduială în țară, intronând cinstea, ne-au venit cu risipa și goana pentru satisfacerea vanităților și umplerea stomacurilor!... **Aferim!!**

GENERAL OCTAV BOIAN

Manual de Demagogie

sau

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministru?

de: Remulus Damian.

(Continuare.)

Împărțirea poporului din punct de vedere al Demagogilor.

Din cele descrise până aci am văzut că Demagogul neavând nevoie numai de o singură categorie de alegători, și că din această cauză acțiunea sa trebuind potrivită cu dorințele auditorului cărui se adresează, împărțirea poporului în categorii, ce îi procură maximul de profit în alegeri generale electorale, e îndispensabilă. Bine înțeles că această împărțire nu poate fi făcută nici din punct de vedere istoric nici din considerații geografice. Totuș nu e același lucru dacă să adresează Ardelenilor, sau Basarabenilor, sau celor din vechiul Regat sau Dobrodgea. Dorințele, necazurile și nevoile acestor diferind unele de celelalte, ba în unele cazuri putându-se chiar ciocni, Demagogul e silit a-și croi speciale metode de prostirea poporului și speciale arme de minciuni și făgăduieli, pe care apoi le va utiliza în conformitate cu interesele localnice a cutărei sau cutărei categorii de alegători, violând sau modificând chiar în fața auditorului programul scris al partidului din care face parte. Bine înțeles dacă i-se cere această violare sau modificare, pe care o va executa cu atâta mai vârtos că nici el nu cunoaște programul, necum a-l înțelege și ști interpreta, și mai ales că nimeni nu-l obligă a-l respecta când e vorba de a minți și înșela pe alegători în vederea obținerei voturilor.

Partidul liberal, de sub conducerea încăpățînatului Vintilă Brătianu și a vestitului fabricant de promisiuni I. G. Duca, își desvoltă activitatea de preferință în cercurile:

a) Marii capitaliști, jidani și creștini
b) Comercianți și industriași cu greutate
c) Proprietari
d) Liber profesioniști (Profesori, medici, avocați, ingineri etc.)
e) Funcționari publici
f) Țărani (de simplă formă)
g) Mici comercianți și industriași (numai de nevoie)
h) Muncitori manuali (deasemenea numai de nevoie)

Iată coloritul tablou de activitate politică a liberalilor, pe care îl cunoaștem dela întregirea Româniel în hotarele sale naționale și firești, și cercurile în care să manifestă aparatul de afaceri comercial-politice a partidului, la cârma țării sau în opoziție, în afară de ultimele trei categorii de cetățeni pe care liberalii nu îi pot suferi, dar a căror voturi totuși le câștigă în alegeri, — fie că votează cu ei sau nu, — *prin cunoscute furturi de urme, falsificare de votări și prin votarea morților din morminte*, de câte două, sau

Statutul »Tineretului L. A. N. C.«

Introducere

„Tineretul L. A. N. C." e o Asociație de suflete generoase și iubitoare de Neam, care luptă, cu un călduros avânt, în contra *Primejdiei jidănești*, — și pe care se reazemă, cu deplină încredere, „Liga Apărărei Naționale Creștine".

Făcând parte din Ligă, Asociația „Tineretul" trebue să-și primească organizația de la Șefii Ligei, — cari îi trimit „Statutul".

* * *

Inainte de toate, Membrii acestei Asociații trebuesc să înțeleagă două lucruri de o importanță capitală:

I. — „Tineretul L. A. N. C.", — fiind recrutat din *Intelectualitatea aleasă* a Nației. — e chemat să alcătuiască **Corpul profesoral** al Ligei și să constitue un fel de **Școală Normală**, făcând parte din Ligă, — adică din *„Școala cea mare și sfântă a* **Naționalismului** *și a* **Creștinismului**".

„Tineretul" trebue deci să fie, în acelaș timp, *naționalist* și *creștin*.

II. — „Tineretul L. A. N. C." mai trebue să fie organizat ca o **Oaste bine disciplinată** — care **„execută fără să discute"**, ordinele Căpeteniilor ei.

Ast-fel „Tineretul" nu se va ocupă decât de *Invățământul* **național și creștin** al Maselor Poporului Român, — și va evita **ori-ce discuție, mai ales cu** *caracter politic de Partid.*

STATUT

I. — Recrutarea Membrilor.

Articolul I. — „Asociația Tineretului L. A. N. C." se compune din *Studenții* tuturor Universităților, — din *Elevii* tuturor Școalelor superioare, — precum și din toții *Titrații* cari își au terminat studiile și se îndeletnicesc cu vre-o profesie oare-care.

Studentele din Universități și din Școalele superioare, formează **Secții femenine** ale „Tineretului L. A. N. C."

Art. 2. — Numărul Membrilor e nelimitat.

Art. 3. — Elevii din Școlile secundare, ce voiesc să facă parte din Asociație, formează **Secții de educație**, deosebite.

Aceste Secții sunt conduse de Membrii „Tineretului L. A. N. C., — delegați *ad hoc de Centru*, — cari sunt *obligați* să alcătuiască, din elevii recrutați în Școalele secundare, **„Frății de Cruce"**, și să le educe în spiritul Ligei.

Iar când elevii vor intra în Universitate, ei vor deveni de drept Membrii activi ai „Tineretului L. A. N. C."

II. Organizația.

Art. 4. — „Tineretul L. A. N. C." se compune din Secții. O Secție reprezintă *un an de studiu.*

Ea e condusă de un Șef, sau Președinte, — ce e ales, pentru un an, de camarazii lui, — și e numit de *Centru*, după prealabilă cercetare.

Președintele e ajutat de doi Vice-președinți, care îl pot înlocui în caz de boală, — și de un Secretar, care întocmește un registru cu numele Membrilor înscriși. Acest registru va servi și în anul următor, când va fi predat noului Secretar.

Art. 5. — O Secție comunică, prin Președintele ei, cu alte Secții și cu *Șefii* imediat superiori (Decan, Rector) ai Organizației, — iar, prin acești din urmă, cu *Centrul.*

Art. 6. — Alegerea Președintelui și a Comitetului Secției se face prin bună-înțelegere și prin aclamație.

Și numai în cazul excepțional, când doi Membrii, de aceeași valoare, candidează pentru un acelaș loc și nu ajung să se înțeleagă, alegerea se face din oficiu, de *Centru*, — după o anchetă, cu ascultarea părților adverse.

Art. 7. — **„Secțiile femenine"** și **„Secțiile de educație"** au o Organizație analoagă cu a Secțiilor „Tineretului L. A. N. C.".

Ele se pun în legătură cu *Centrul* prin Inspectoratul respectiv.

III. — Gradele ierarhice.

Art. 8. — Cum într'o Facultate, sau într'o Școală Superioară, sunt mai mulți ani de studii și deci mai multe Secții, Președinții acestor Secții formează împreună „Consiliul" Facultăței sau al Școalei Superioare.

Ei se întrunesc și aleg, dintre ei, tot prin aclamație, pe cel mai capabil, — care e numit, de *Centru*, „Decan", și care reprezintă Facultatea sau Școala respectivă.

Și cum o Universitate e compusă din mai multe Facultăți Decanii acestor Facultăți se întrunesc, cu cei ale Școalelor superioare, și formează „Senatul Universității".

Ei aleg dintre ei, iarăși prin aclamație, pe cel mai calificat, — care e numit, de *Centru*, „Rector" și care reprezintă întreaga Organizație a „Tineretului" dintr'o localitate universitară.

Ast-fel, Organizațiile din București, Iași, Cluj, Timișoara, Arad, Chișinău, etc., au fie-care câte un Rector al „Tineretului".

Art. 9. — Singuri Rectorii și Decanii sunt în legătură directă, cu *Centrul.*

Prin Decani, *Centrul* află cum lucrează secțiile, — acordă diferitele grade ierarhice, — și e pus în cunoștință de contestațiile ivite la alegerile Președinților și Comitetelor Secțiilor.

Art. 10. — Pentru conducerea „Tineretul L. A. N. C.", *Centrul* utilizează un **Comitet de Inspecție** compus din Membrii titrați, — care fac parte din „Marele Consiliu al Ligei", — și cărora le dă *delegații speciale*, pentru ca să inspecteze activitatea Asociației în diverse direcții.

Ast-fel, unul din acești delegați e însărcinat cu îndeplinirea publicărei ziarului, revistei, broșurilor, manifestelor;

altul, cu inspecția îndatoririle religioase;

al 3-lea, cu activarea propagandei în Țară;

al 4-lea, cu propaganda din Străinătate și cu stabilirea de legături între „Tineret" și Organizațiile similare din diferite Țării;

a 5-lea, cu inspecția activităței **„Secțiilor femenine"**;

al 6-lea, cu inspecția activităței **„Secțiilor de educație"**;

al 7-lea, cu inspecția excursiilor, a sporturilor, etc..

Toate Organizațiile Universităților, ale Facultăților și ale Școalelor superioare, — precum și aceea a Comitetului de Inspectori, — sunt puse subt supravegherea directă al *Centrului*, — care lucrează printr'un Delegat general.

IV. — Indatoririle naționale ale membrilor.

Art. 11. — Membrii „Tineretului L. A. N. C.", fiind toți *Școlari*, au două feluri de îndatoriri, — după cum ei se află în *perioada școlară a anului* sau în *timpul vacanțiilor.*

A. — **In peroada școlară**, Membrii au o obligație primordială: — **aceea d'a se instrui**, pentru ca să devie, mai târziu, Maeștri în Profesia pe care o vor îmbrățișa și să fie ast-fel *Factorii Progresului civilizator*, de care Nația are o nemăsurată nevoe.

Prin urmare, în această perioadă, ei trebuesc *să nu se ocupe decât de* **Invățătură.**

Totuși, în cursul anului școlar, ei pot contribui la răspândirea, printre Camarazi a *„Doctrinei L. A. N. C."*, — făcând pe aceștia să citească publicațiile de propagandă scrise de Conducătorii Ligei, — publicații ce se pot procura la *Centru.*

B. — **Vacanțiile** constituesc o adevărată epocă de activitate a „Tineretului L. A. N. C.".

In timpul Vacanțiilor, Membrii devin *Apostolii propagatori* ai **Doctrinei naționale cuziste**, — pe care trebue să o împăștie, cu profuzie, în propriile lor familii, — printre cunoscuți — și printre necunoscuți, pe care întâmplător îi întâlnesc în cale.

Ei trebuesc să se întrecă, care mai de care, să facă cât mai mulți aderenți Ligei, — și să înființeze cât mai multe „Frății", din persoane neînscrise în Ligă.

Și cum mulți dintre dânșii sunt din orașele de Provincie, sau locuesc chiar la Țară, ei trebuesc să întocmească fie-care o serie de Conferințe sau Șezători, cu sau fără Serbări, — dar ținând în tot d'auna seama de perceptele *Moralei Creștine*, — în care să dea citire unor fragmente din publicațiile susmenționate, — și în urmă să le deslușească verbal auditorilor.

Dar, pentru ca să fie apți a îndeplini acest înalt scop, ei trebuesc, mai întâi să **citească** să **recitească** și să **mediteze** aceste publicații, — căci un profesor nu poate să explice clar elevilor lui decât *Adevăruri*, asupra cărora el a căpătat, prin studiu, o convingere deplină și nestrămutată.

(va urma)

---

trei ori, — cum ordonă interesele partidului prin ministrul de interne, dacă partidul e la cârma țării.

Un alt sistem demagogic-politic al liberalilor e că ei cointeresează în afacerile lor comercial-politice până și persoane de tot. sus puse

Partidul poporului, de sub conducerea d-lui general Averescu, cu popularitate de: *„Fost-ai lele când ai fost", deoarece a mâncat-o buzunarele veșnic sparte a foștilor miniștri*, așa că azi a mai rămas numai coada ciumată de care fuge toată lumea, preferă cercurile următoare:

a) Plugari cu vază

b) Proprietari (după împrejurări)

c) Liber profesioniști (pe toți dornicii de a parveni)

d) Mici funcționari publici (în vederea de a înlocui pe cei din ițele liberalilor)

e) Mici comercianți, industriași și muncitori (de nevoie)

f) Fabricanți și industriași jidani (în vederea câștigărei de ros ciolane)

Averescanii cârmuind din mila liberalilor, până acuma, deși se declară, în fața cetățenilor contra lor, în taină sunt oamenii liberalilor și mergând cu aceștia mână în mână în chestiuni de exploatarea avuțiilor țării și ale poporului, — cu foarte mici și neînsemnate excepții, — ei au aceiași vină pentru sărăcirea cetățenilor și sunt tot așa de responsabili pentru hoțiile și jafurile ce s'au comis în veniturile Statului. Toată cârmuirea averescanilor de până acuma a fost o deghizată continuitate a acțiunei liberalilor, și șeful nu a făcut nimic pentru oamenii săi de frunte fără prealabila învoire a liberalilor, cu care avea, — poate și azi mai are, — convenții discrete pentru distrugerea adversarilor politici, național — țărăniștii și Cuziștii. Cu drept câvânt s'a spus, — și se mai spune, — că averescanii sunt locotenenții liberalilor. Ideologia partidului e o copie după a liberalilor și programul lor diferă de a stăpânilor lor numai în cea ce privește interesele fruntașilor din partid, în colo e identic cu al liberalilor. Acestf apt ne dovedește că adevăratul program al partidului averescan e Demagogia după conformitatea împrejurărilor și că oamenii ce compun partidul sunt o continuă orientare după sursele ce le procură venituri materiale (bănești) și foloase personale. Din aceste motive numărul cel mai mare al dornicilor de a parveni și grosul aventurierilor politici ni l-a dat până acuma partidul poporului.

Inscrierea la averescani se face fără greutăți și tot ce să cere candidatului e ca să fie doar din locul de origină și să aibe la spate un sac mare de laude pentru șef și adjutanții din imediata sa apropiere. Invățăturile de făgădueli, manipularea minciunilor, dirigiurea înșelăciunilor, conducerea bătăilor în alegeri generale electorale și toate celelalte acțiuni demagogice le învață în practică dela mai marii săi, pe nesimțite și pe neștiute, dacă se știe învârti și dacă e gata oricând a considera conștiința sa și caracterul său ca marfă de vânzare și de cumpărare pentru un blid de linte, dela superiori.

(va urma)

Otrăvitorii cu spirt metilic condamnați.

On. noștrii cetitori își aduc desigur aminte de nenumăratele cazuri de moarte; români creștini omorâți de jidani prin rachia-otravă numită spirt metilic. După numele spurcat al comercianților și după cel al nenorociților de morți poate oricine să vadă cine sunt otrăvitorii și cine sunt otrăviții. Și aci arătăm numai pe aceia, în a căror procese s'a adus o sentință din partea Tribunalului, cei mulți vor urma.

Iată-i:

Tribunalul Ilfov s. II. a condamnat:

1. — pe comerciantul H. Haimsohn și H. Schader cari au vândut pe piață alcoolul metilic, la câte 18 luni închisoare corecțională (adică la maximumul pedepsei prevăzute în textul art. 248 c. p. ce li s'a aplicat: omor prin imprudență;

2. — pe vânzătorul Marcu Kohn, care a plasat alcoolul metilic distileriilor și rachierilor amatori, la 8 luni închisoare;

3. — pe depozitarul de vinuri și rachiuri Paul Altersohn, proprietarul firmei „Viile Românești", cel care a furnizat metilic, cauzând astfel moartea unor consumatori, la o lună închisoare;

4. — Pe Gervais Cuegnet, coadministratorul firmei „Bresson", din produsele metilizate ale căreia s'a tras moartea lui C. Rădulescu și V. Vățan, la 20 mii lei amendă.

5. — pe Georges Lichiardopol co-administratorul aceleiaș firme „Bresson", la 3 luni închisoare;

6. — pe Costică Brătulescu (zis de bunăseamă Braunștein) rachier în calea Griviței, care a fabricat rom cu alcool metilic și a cauzat astfel moartea victimelor Pleban și Vescau, la 20 mii lei amendă.

Osebit, tribunalul a mai obligat pe primii trei să plătească solidar cu administratorii firmei „Bresson" — jupânii Cuegnet și Lichiardopol — următoarele despăgubiri: lei 400 mii familiei victimei C. Rădulescu: lei 100 mii familiei victimei Vățan, lei 50 mii familiei victimei Giovanni Pranzini și lei 200 mii familiei victimei Piraire.

A mai obligat pe inculpatul Costică Braunștein să plătească suma de câte 100 mii lei familiilor victimelor Pleban și Vescan cu titlu de despăgubiri.

Și în sfârșit, a îndatorat pe primii doi inculpați Schader și Haimsohn, să restitue firmei „Bresson" prețul încasat pentru furnitura de alcool otrăvitor.

***

Noi nu suntem mulțumiți cu pedepsele primite, fiindcă viața unui creștin nu se poate răscumpăra cu câteva zeci sau sute de mii din banii lui Juda și nici cu câteva luni închisoare, ci credem că ar fi o pedeapsă exemplară și binemeritată să li se confiște averile până la a 9 spiță și să fie trași în țapă, ori în ștreang nu cap pentru cap, ci cel puțin zece jidani pentru un creștin, căci fiecare viață și picătură de sânge de creștin trebue răzbunată, altcum nu vor înceta fii lui Juda nici odată cu uciderile!!

Pagini din trecut.

„Cumpărați dela creștini".

— Ce scria la 1893 I. Russu-Șirianu despre pericolul jidovesc. — „Dacă ținem ca neamul nostru să nu ajungă de plâns, ca satele noastre să nu fie copleșite de niște ființe ce ne sug numai, să nu ne facem de lucru cu jidanii". —

Răsfoind câteva colecții de ziare vechi, am dat și peste aceste șire ale lui I. Russu-Șirianu, — marele luptător naționalist de pe vremuri, originar din județul nostru și unul dintre cei mai străluciți ziariști poporali din Ardeal, — publicate în „Foaia Poporului" din Sibiu, Nr. 4 An. I, din 24 Ian. 1893.

Din ele reese clar, că I. Russu-Șirianu, care ajunse la 1905 în dieta dela Budapesta ca deputat ales în cercul Chișineului, prevedea, acum 36 de ani, marele pericol al răspândirii jidanilor la sate, pericol de care, azi, singură L. A. N. C. se mai preocupă serios și insistent (cu străduință).

Iată ce scria I. Russu-Șirianu la 1893, sub titlul de mai sus:

„Stăpâni pe un pământ suntem atunci, când nu îl locuim și muncim numai, dar când rodul muncii noastre ne îmbogățește pe noi, iar nu intră în hambarul străinilor.

Dacă ar fi să judecăm după numărul mare al sufletelor românești ce populează plaiurile ardelene și ale Țării Ungurești, noi Românii am fi stăpâni pe multe ogoare, dealuri și păduri. De sus, din Maramureș de alungul munților Carpați, până la întâlnirea Crișurilor pe câmpia Țării Ungurești, graiul românesc se aude pretutindeni și satele toate ale noastre sunt.

Câți dintre noi nu sunt robiți însă pământului al cărui stăpâni se numesc! Pentrucă robie este, când o parte covârșitoare a muncii noastre pentru alții se face: pe de o parte să îndeplinim cerințele grele ale stăpânirii, pe de altă parte să îmbogățim *liftele străine* ce s'au pripășit printre noi. In locul întâiu pe jidani.

Să ne gândim numai cu toții și să ne întrebăm.

De când ne știm, câți jidani au întrat în satele noastre, câți din ei n'au venit cu fluerița, adunând sdrențe, iar azi au case mari și împrumută bani la sute de săteni?

Scriitorul acestor rânduri este dintr'o comună mare și bogată românească (Șiria, N. R.) Pe când eram copil abia 2-3 jidani se găseau în sat. Unul aduna piei, altul ținea o ducheană iar al treilea ca vai de el: venise în sat cu o teleagă trasă de un cal orb. Azi, tustrei sunt bogătani. Unul a ajuns chiar primar ales din partea Ungurilor, — iar alături de ei mai trăesc vre-o 30 familii Jidănești. Ce va fi peste 10 - 15 ani? Un cuib înspăimântător de lipitori, ce au să sugă puterea Comunei, dacă nu se vor lua măsuri de cu vreme. (Această prezicere s'a adeverit, pentrucă în viitor cei mai mari proprietari de vii au ajuns a fi jidanii N. R.)

Și cum s'au îmbogățit acești jidani Știm cu toții, deoarece în toate părțile ei lucrează în acelaș chip. Au deschis ducheană în câte o casă românească. Chirie nu plăteau. N'aveau de unde. Dădeau numai în schimb Românului, stăpân al casei, chibrituri, lumânări, săpun, rachiu, unsoare pentru car și alte de acestea. Sătenii veniau să cumpere la jupânul Ițig ori Avram, deoarece „jupânul" stătea în casa unui Român și se arăta om de treabă: *le dădea pe așteptare.* Pentru o cutie de chibrituri nu le lua chiar în vară, decât un ciocan (stiulete) de porumb (cucuruz), pentru o lumânare 2-3 ciocleni de porumb pentru, un litru de rachiu jumătate de sac. Iarna fiind lungă, se aprind multe chibrituri se ard multe lumânări și chiar rachiul se bea nu numai în vreme de lucru ci și ca să treacă vremea. Așa, că, pe când venia toamna culesul viilor și al porumbului, fiecare duchenar jidan își avea o listă întreagă de datornici. Și fiindcă Românii sunt cinstiți, plătesc. Intâiul sac de grâu merge duchenarului. Strugurii cei mai frumoși tot lui. Mustul îl lua numai dupăce a fiert, iar porumbul îl alegea 2-3 saci, adesea chiar mai mult, și ce e mai frumos.

Ei, dar „jupânul" a dat pe așteptare Românul a cumpărat fără bani și se știe că marfa pe așteptare se plătește înzecit.

Iar fiindcă „jupânului" îi mergea bine, nenea Toader, ori cum îl chema trăia și el mai cu puțină grijă. Seara de povești ori la cărți, se ardea lumânare până la miezul nopții și se bea pe așteptare. Astfel la Sf-tul Dumitru „Jupânul" îl scotea el dator pe stăpânul casei. Datoria se adăuga cu fiecare an, până ce, într'o bună dimineață, lucrurile erau schimbate cu desăvârșire, toba bătea la poartă și vestea că veneticul s'a făcut stăpân pe casă, iar fostul stăpân a rămas pe uliță.

Câte pilde de acestea nu am putea să aducem? Câți Români nefericiți în chipul acesta! Câți și-au pierdut moșia împrumutându-se dela jidani și plătind camete grase ce întreceau suma împrumutată? Câți dintre sătenii români nu au dat vre-o 2 saci de grâu pentru unul de porumb împrumutat iarna? *Câte sate de ale noastre, odinioară bogate, au ajuns azi pe mâna lipitorilor de jidani? In câte locuri jidanul, venit în sat cu fluerița, e tare și mare? Câți nu au avut nici haine pe dânșii, iar azi au case și pământuri, luate cu preț de nimica dela Români?*

Și toate acestea, fiindcă l-am primit în casa noastră, ne-am lăsat să ne ademenească cuvintele lor viclene, am cumpărat dela ei pe bani și așteptare, am beut rachiul lor otrăvitor de ne-a îndobitocit trupul și sufletul.

Frați săteni! Trăim greu sub stăpânirea de față care nu are pic de tragere de inimă pentru noi. *Primejdia cea mare este însă în casele noastre, în satele noastre, în fiecare uliță în care trăește câte un jidan negustor. Păziți-vă de ei ca de ciumă!*

La Viena, în orașul împărătesc, locuit de oameni cu carte, creștinii au pus jurământul să nu-și mai facă de lucru cu jidanii.

Rutenii din Galiția, o țară a Impăratului nostru plină cu jidani, de asemenea au pus jurământ să nu mai cumpere dela jidani, ci au deschis ei prăvălii, birturi, fac ei tot felul de negoț

Suntem oare noi Românii mai înțelepți decât Vienezii, ca să nu ne fie frică de jidani? Și mai puțin înțelepți ca Rutenii, ca să nu facem ce au făcut ei?

De bună seama că nu!

Dacă ținem deci, ca neamul nostru să nu ajungă de plâns, ca satele noastre românești să nu fie copleșite de niște ființe ce ne sug numai, să nu ne facem de lucru cu jidanii:

Să nu-i alegem doctori în satele noastre, să nu trecem pragul duchenei lor, ci să cumpărăm numai dela creștini.

Dacă așa vom face, fericiți vom ajunge și o să piară jidanii dintre noi, cum pier duhurile rele dinaintea unei rugăciuni."

Astfel știa să scrie pe vremuri un ziarist, care era gata să suporte chiar și închisoare pentru afirmarea și susținerea convingerilor sale. Azi, avem prea puțini oameni de aceștia. Cei mai mulți ziariști își pun azi convingerile în slujba presei jidovești s'au în aceea a partidelor politice, care nu au alt scop, decât acela de a câștiga partizani cu riscul de a renunța uneori la fapte de interes național.

Este și aceasta o caracteristică a epocei în care trăim.

Tiberiu Lupu

S'a descoperit un nou continent.

Abnegațiile și sacrificiile unor oameni, au adus mai mari foloase omenirei, decât frământările politice, a unei zi trecătoare și ambițiile cu tot cortegiul lor de manevrări, în câștigarea unei demnități, necorăspunzătoare.

Un Cook, Scott și Amundsen, au deschis omenirei drumuri necunoscute au făurit din expedițiile lor un cult, de vor rămâne în eternitate neuitați, mai dihai de cât un țârța-pârța a vremurilor, ce se bate cu pumnul în piept și strigă în colț de stradă, că el a făcut România-Mare.

Și prin mulțimea oamenilor, pierduți în haosul minciunei convenționale, s'a găsit un om, ce să înfrunte puterea naturei, cu prețul vieții lui, ca să dea lumei, noi orizonturi, în lupta pentru un pietic de pământ.

Maiorul Byrd, urmând calea urmașilor săi, speră să aducă științei geografice un nou continent, la polul sud.

Ajutat de exploratori îndemânatici, de avioane și radio, a descoperit o fâșie de pământ în întindere de 12 milioane km² — adică mult mai mare decât Europa.

Această fâșie de pământ a fost botezată, de geografi, Continentul Antarctic și e singurul continent de pe glob, unde nu vietuește nici un om. Când și când, Pinguinii, niște păsări mari, străbat în văzduhul geros, ce atinge până la 60°, celsius. Aceste păsări trăesc în colonii, ca și ciorele la noi, netulburate de nimeni. Pe acest pământ se duce o luptă aprigă între frig și foc. Vulcanii asvârl și aștern lavă ferbinte, peste care se aștern sloiuri de ghiață și așa până la infinit.

Cine știe, ce lucruri noi și mărunte ne va aduce exploratorul nostru de pe acest pământ și de cât folos vor fi omenirei, descoperirile lui?

Și cine știe dacă omenirea, în dorința, tot de mai mult, n'o găsi mijloacele practice, pentru a coloniza noul continent?

Și atunci, năvăli-vor cu duiumul, dornici de vraja gândului îmbogățirei. Vor înfrunta gerul, vor înfrunta chinul foamei, obosele și a mizeriei, răscolind noul pământ, cu gândul la aurul lucitor și la palatele ca din povești, croite din sloiuri de ghiață.

Găsi-vor sau nu, aurul, asta-i treaba lor, vor pleca sau nu în colonizarea noului continent, iarăși treaba rezistenței lor.

Lucrul adevărat e că noul continent există și până acum numai exploratorul s'a hotărât să viețuiască acolo cinci ani, pentru cercetare.

Știința geografică va fi pusă în posesia neprețuitelor descoperiri, făcând un pas mai mult în progresul ei.

Omenirea va câștiga în domeniul științei și cine știe dacă nu se va gândi și la colonizarea ei?!

Oricum, colonizată sau pustie, totuși omenirea va rămânea aceiaș. Aceiaș, până când va găsi un nou continent, nu pe pământ, ci în inima ei. Un loc, o fâșie goală, nestăpânită de nici un spirit drăcesc!

Un loc curat, neîntinat de rele, ce i-ar schimba și înfățișarea și glasul. Ce i-ar îndemna la fapte, ar lăsa vorbăria și s'ar mângâia mai mult unii pe alții.

Un loc gol, ce-ar da naștere la mai multă bunătate, jertfă și cunoaștere de sine. Să izvorească săgețile dreptății și bunului merit.

Să ridice munca și cinstea la înălțimea lor și să aducă o caldă mângâiere a mulțimei nevoiașe.

Politicianii noștri ar trebui să-și caute noul continent din inima lor și cu taina descoperirei lor, să lase certurile de mahala, intrigile veninoase și țesătura pânzei din ură și dușmănie.

Un continent nou, ce să croiască o inimă nouă, ca să ridice deasupra intereselor comune, înămoliți de azi și eri, făurindu-le grija și gândul, că în țara noastră sunt neamuri și lifte, ce ne vor sugrumarea.

Gh. Atanasiu

CE NE SPUN EROII NEAMULUI

Sunt puține popoare pe fața pământului, care să fi avut un trecut așa de sbuciumat, un trecut stropit cu atâta sânge, ca poporul nostru.

Se vede că așa a voit soarta, ca numai dintr'o continuă luptă cu necazurile, neamul acesta de „șoimii“ să-și valorifice puterile, arătând că este demn de numele ce-l poartă.

Decând a luat ființă, ca popor, și până astăzi, a avut de luptat cu atâția năvălitori. Pretutindeni a eșit biruitor, dar orice biruință l-a costat multe vieți.

In el, s'au găsit mulți de aceia, cari, zâmbind, și-au dat ceeace au avut mai scump — viața lor, — pentru a-și apăra ogorul sfânt și căminurile ce le-a fost dragi ca ochii.

Jertfindu-se, ne-au dat libertate.

Visul nostru secular, — Eroii, ei l-au împlinit.

România Mare lor se datorește

Se cuvine, din parte-ne să împlinim întocmai dorința lor: „Păstrarea neatinsă a hotarelor scumpei noastre țări, iar exemplul ce ne-au dat, să ne fie călăuză în viață.“

—„Deși suntem morți — spun Eroii, — noi, prin voi trăim.

„Duhul nostru merge alăturea cu voi, călăuzindu-vă pașii pe cărarea cea dreaptă.“

„Nu vă rușinați, ci mândriți-vă cu noi!

„Nu ne ridicați monumente în piatră rece, ci ridicați-le în sufletele voastre fierbinți, în care sădiți aceiași iubire de neam pe care am arătat-o noi!“

. . . .

Ca să fim vrednici de Eroii Neamului, se cere din partea tuturor o muncă intensă, o muncă cinstită, ca ogorul ce ni s'a dat cu limbă de moarte în stăpânire, să înflorească și România de azi, să devie „România felix“ de mâine.

Ne trebuie pentru aceasta, o guvernare înțeleaptă și o cât mai mare activitate culturală în massele largi ale poporului.

—„La muncă, voi cărturari ai Neamului, la muncă!“

Alex. Vâlceanu
Inv. Lăpușna

Rugăm ferbinte pe toți On. abonați să binevoiască a-și achita costul abonamentelor ca să nu sufere apariția regulată a ziarului.

Se zice:

Că guvernul ar avea de gând ca în viitor soldații atinși de tuberculoză să nu mai fie simplu trimiși la vatră, fără se fie internați în sanatorii și tratați până la vindecare ori moarte.

Ce faptă nobilă ar fi aceasta știut fiind cât de ușor se propagă azi tuberculoza la sate între bieții țărani-muncitori săraci, flămânzi și rupți de oboseala muncii istovitoare. Vom vedea.

Că unii politicianí în special germanii se ocupă cu ideea să afle modalitatea pentru unirea tuturor statelor europene, având ca sâmbure o prietenie strânsă între Franța și Germania.

Idea n'ar fi rea, căci pace dorește fiecare om cu judecată. Și noi trebue să sperăm că la caz de înjghebare a unei unire de felul celei preconizate, României i-ar reveni un rol foarte important. Până atunci însă este bine să ne vedem de muncă continuă pentru consolidarea internă și petru întărirea elementului românesc în toată privința.

Că un german a îndrumat pe un porumbel voiajor, care sosise la Mǖnich (Germania) din Franța, peste oceanul Atlantic în America de Nord. Și biata și buna păsăruică a sburat fără încetare din 14 Iunie până a 2-a zi în 15 Iunie când a sosit la locul destinat, cu un inel prins de piciorușul său și aproape rupt de foame și oboseală.

Suntem siguri că în viitor se vor lua la întrecere drăguții de porumbei și cu cele mai iuți aeroplane. In zadar aripele naturale te ascultă mai bine și pasărea construită de om nu se poate amăsura cu cea făcută de Dzeu.

Că comandantul jandarmeriei a dat o circulară învitând pe toți jandarmii să-și cumpere ceasornice dela o anumită casă, sub motiv că se învârtesc bine. Unii oameni negrii la suflet zic că ceasornicile se vor învârti ele cumva dar oare dl comandant nu s'a învârtit?!

Că jidanul baron Neumann promite bieților țărani abia 330 lei pentru maja metrică de grâu Nu demult se svonea că o cutie de chibrite (umplută cu 10 buc.) încă va costa $3^1/_2$ lei. Adecă iată iubite țăran al ajuns să dai pentru o cutie de chibrite un kg de grâu, ceace nu s'a pomenit niciodată și n'am fi crezut să ajungem cândva!

O vai de noi că tare bine ne mai merge!

Că dl. Iuliu Maniu s'ar fi prezentat naintea Inaltei Regențe și i-a spus că este gata să înainteze demisia întregului guvern. Acest fapt s'a întâmlat — zice se — în urma neînțelegerei asupra proectului de reformă administrativă. Oferta demisiei n'a fost primită și se pare că proectul reformei administrative se va depune în Parlament numai la toamnă, ori nici când! Nu-i eschis ca să avem în curând un guvern de concentrare, guvern național. Ș-l vom avea la ori ce caz, dacă partidele politice adecă conducătorii lor, vor ști să se ridice deasupra interselor meschine de partid și vor avea în vedere numai interesele publice, interesele adevărate raționale ale neamului și a țării. Vom vedea și vom reveni!

Că averea americanului creștin Rockeller se urcă la 1500 milioane dolari adecă peste 240.000 000.000 miliarde lei și a dat până acum pentru scopuri de binefacere 750 milioane dolori. Ce noroc și ce inimă bună de creștin!

Informațiuni.

La concursul hipic alergările de cai din Sibiu a luat, parte și M. S. Regele Mihaiu însoțit de Augusta Sa Mamă etc. și a primit ca dar din partea micilor „șoimi de munte“ din Poiana Sibiului o prea frumoasă ploscă artistic lucrată.

*

In Germania, Austria, Cehoslovacia și și la noi în unele părți a bântuit o furtună extrem de violentă cum nu s'a mai pomenit de 60 ani, Ferestrile sparte, coperișele caselor și chiar unele clădiri dărâmate, stâlpii de telegraf rupți, trenuri răsturnate și o mulțime de oamenii morți și răniți. Recolta deasemenea a fost pe unele locuri total nimicită. Pagubele sunt incalculabile!

*

Comisia de disciplină compusă din d-nii: judecător de tribunal Orezeanu șef contabil jud. Stanca și consilier orășenesc Dârlea a achitat pe dl Petru Mladin controlor vamal, al orașului Arad, dovedindu-se că acuzele aduse contra lui, pe semne, din răzbunare de Farcaș și Stoica vameși destituiți în urma unor abuzuri comise.

Dl Mladin a fost acuzat cu distribuirea de bilete de vamă false. Acuza a fost susținută de dl adv. Dr. Nedelcu jurisconsultul orașului iar apărarea de dl inginer Filip I.

Noi pretindem că acuzatorii dovediți capabili de acuzații neîntemeiate să fie aspru pedepsiți, fiindcă nu se poate ca celui terfelit, de multe ori intemnițat pe nedrept, să nu i-se dea deplină satisfacție.

*

La secția IV-a a Tribunalului din Oradea s'a întâmplat următoarele: jidanul Sándor Politzer era pârât pentru restituirea sumei de 120.000 lei, pe care o împrumutase dela bucătăreasa lui Ghilea Maria. Intre martorii reclamantei era și Olga Politzer soția pârâtului, cu care este de prezent în proces de divorț. Când jupâneasa Olga spunea că da și ea știe de datorie, cavalerul Iț'g se repede la ea să-i trage câteva palme, atunci Rfca înfuriată apucă crucea de pe masa judecătorului și i plesnește cu ea pe țărtanul Sándor în cap. Au fost imediat amândoi arestați.

Iată o caracteristică a jidanilor, câtă dragoste! ce cavalerism! Câtă obrăsnicie și necuviință din partea rasei superioare (?).

Bată-i sft. cruce!

*

Statistica despre înmulțirea românilor gr. or. din protopopiatul Vinga (Banat) pe anul 1928 arată că la 17 277 locuitori nașteri au fost abia 371, iar morți 344 ceea ce trebue să umplă de grij și durere pe fiecare suflet de român, căci în felul acesta ni se prăpădește neamul, ne cotropesc naționalitățile.

Iată unde duce sistemul de un copil și avorturile cele multe făcute de medici jidanii. Cerem măsuri drastice contra celor vinovați.!!

*

Ziarele jidovești scrise în limba românească ori străină chelălăesc că se vând călătorilor pe tren broșuri, reviste și ins'gnii antisemite.

Da! de sigur Iț'g este în primejdie. I-ar râde însă drăcescu-i suflet de bucurie dacă i-s'ar vinde fiecărui creștin spirt metilic, rachie și alte otrăvuri produse jidovești.

Poți scăuna „tovarășe“ Iț'g până-ți vor cădea toți perciunii și te asigurăm că inimile adevărat românești-creștine nu vor da ascultare tânguirilor tale.

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

Lista neagră a d-lor abonați

(Continuare)

31. Burface Savu econom Felnac.
32. Bata Simeon „ Tg.-Mureș
33. Haliartoc Nicolaie „ Ociu
34 Harambașa Gh. „ Cârpa
35. Dr. Pop I. Zaslo pretor Șiria
36. Ioan Albiciu notar Micălaca
37. Mates Petru înv. Valea Brad
38. Chirvai Ion înv. Pișcolt
39. Stoi Ioan Lipova
40. Dr. Ioan Alexa adv. Timișoara
41. Valerian Capri comerciant Cernăuț
42. Marcu T. comerciant Cuvejdia
43. Medrea D. preot Baia
44 Covaci I. „ Giulița
45. Groza V. „ Dorgoș

(Va urma)

Poșta Redacției.

D-lor Bogdan, Bănică, Groza, Vancu etc.

Vă mulțumim foarte mult pentru purtarea de grijă și interesul ce-l arătați față de ziarul nostru.

Svastica din dreapta paginei prime și cea din text au fost intenționat tipărite invers. A fost un semnal de alarmă, fiindcă asupra țării și a neamului nostru s'au abătut nori negri, nori grei, cari, ușor puteau aduce în adevăr nenorocire și moarte, dupăcum vestește svastica făcută în sens invers 卍 Azi însă pericolul a fost înlăturat ori cel puțin îndepărtat și svastica a revenit la forma ei obicinuită 卐

Ne bucură nespus de mult că semnalul nostru de alarmă, dat, a fost observat și înțăles.

Fiind pericolul național înlăturat, nu este nevoe de nici o esplicare, la caz contrar l'am fi arătat în ziar precum și mijloacele necesare pentru înfruntarea lui cu succes.

Conștiința națională trebue ținută totdeauna trează și adevărații Români creștini trebue să fie gata în orice moment de luptă până la ultima picătură de sânge pentru: Hristos, Rege, Națiune și pentru scumpa noastră Țară Românească!

No. 430 | 1929.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 19 August 1929; Primăria comunală Turnu, publică licitație, care se va ținea în localul Primăriei, pentru următoarele furnituri necesare acestei Primării.

La orelele 9 pentru furnisarea materialului lemnos, necesar pentru așezarea sârmelor de telefon, ce se va construi pe linia Turnu Pecica.

La orele 10 pentru furnizarea materialului metalic, izolatoare și aparatul necesar pentru telefon.

La orele 11 pentru darea în întreprindere, a construirii liniei telefonice Turnu — Pecica.

La orele 11³⁰ pentru furnisarea unui aparat de recepție radiofonic necesar pentr comună cu 4-5 lămpi și toate accesoriile.

Devisele și condițiunile de licitație se pot vedea zilnic între oarele oficioase la Primărie.

Oferte închise și sigilate împreună cu garanța de 10% în numerar sau efecte de Stat, se vor înainta Primăriei, pâna la orele 18 din ziua precedentă ținerii licitației.

Licitațiunea se va ținea în conformitate cu art. 72 81 din Legea Contabilității Publice.

Turnu, la 3 Iulie 1929.

Ianciu Traian. primar. *Petru Moldovan* notar.

Toate pot dormi pe lume: pân'și apa cea mai lată;
Numai ura dintre oameni nu adoarme niciodată!

*

Când ești sus pe scara lumii și,—crezându-te om mare,—
Te uiți jos la biata turmă, cu dispreț și cu.ngâmfare,
Nu uita că, sus pe munte de-ai ajuns chiar pân'la nori,—
Legea firii e ne'nfrântă: ai suit?,—vei să cobori!

*

Cel nevrednic sue-adesea, unde locu-i pe drept nu e,—
Precum fumul totdeauna mai presus de foc se sue,
Dar noi știm că, oricât fumul, sus, mereu își are locul,—
Ceia ce'ncălzește lumea, nu e fumul, ci e focul!

Tiparul Tipografiei Diecezane, Arad

